

[Svend Haugaard.]

Dette, at det er gældende praksis, gælder for nr. 1, det gælder delvis for nr. 2 bortset fra den sidste del af indkaldelsestiden, nr. 4 er meget stærkt på vej, nr. 5, 6 og 7 gælder helt, og jeg er altså enig i denne gældende praksis.

Punkt 3 drejer sig om tjenestetiden. Det er naturligvis meget svært at sige, hvad der er retfærdigt over for de grupper: den ene, der vælger militæret, og den anden, der vælger civil værnepligt, om det er 5 måneder eller det er 3 måneder eller det er 6 måneder, det er svært at sige. Man bør i den bedømmelse retfærdigvis huske, at de militære har muligheden for befalingsmandstjeneste, ekstraindkaldelser osv., og det bør naturligvis tages med i opstillingen.

Punkt 8 vil jeg gerne give min tilslutning til. Det er fortrinsvis Jehovas Vidner, det drejer sig om. Disse mennesker tager deres kristendom dybt alvorligt, så alvorligt, at de tager en lang fængselsstraf på det. Jeg kan ikke se, at det tjener noget som helst fornuftigt formål at spærre disse alvorligt tænkende unge mennesker inde i meget lang tid i vore ungdomsfængsler. Det kan ikke være rigtigt, og jeg vil gerne bede ministeren tænke på, at i Sverige har man fritaget de pågældende unge, og det kunne da være, man skulle søge nordisk bistand i denne sag.

Vi vil altså gerne drøfte spørgsmålet om lovfæstelse af gældende praksis, det vigtigste er, at gældende praksis fortsætter. Vi vil gerne drøfte spørgsmålet om tjenestetid uden at være umiddelbart indstillet på, at de to grupper skal stilles lige i antal måneder, og vi vil absolut gerne sige ja til punkt 8, idet det er rimeligt, at de, der ud fra en dybt religiøs indstilling ikke kan lade sig indkalde, kan fritages på en eller anden måde. Man kan sagtens finde kontrolforanstaltninger, som gør det muligt, at der ikke slipper forkerte igennem.

Derudover kunne jeg have lyst til at sige, at der er en anden gruppe af indkaldte, som jeg også synes trænger til mere meningsfyldt arbejde, og det er civilforsvarsområdet. Det ligger ikke så forfærdelig langt fra dette, og jeg mener, det kunne være rigtigt, at man fandt frem til en mulighed for en teknisk og humanitær hjælpeindsats ud over den forhåbentlig ikke kommende katastrofesituation herhjemme. Men det er et spørgsmål, som vi

fra mit partis side senere på vinteren vil vende tilbage til i anden form.

Nordqvist: Danske socialdemokrater har det jo, det ved vi alle sammen, med altid at efterligne det svenske socialdemokrati, og i det foreliggende forslag er der et enkelt punkt, hvor jeg mener at socialdemokraterne herhjemme bør tage ved lære af, hvad der gælder i Sverige. Det gælder det sidste punkt, 8, som også den radikale ordfører, hr. Svend Haugaard, har været inde på, helt konkret Jehovas Vidner. Den socialdemokratiske ordfører, hr. Poul Nielson, tog klart afstand fra at fritage disse mennesker, men det har vist sig gennem flere år i Sverige, at det har været muligt at praktisere en ordning, hvorefter man fuldstændig fritager mennesker med denne religiøse overbevisning, og det har ikke voldt spor vanskeligheder. Jeg finder det helt utilstedeligt, at vi i et samfund, som kalder sig et civiliseret, humant samfund, spærre få hundrede mennesker inde i 18 måneder, fordi de har denne religiøse overbevisning, som i mine øjne, jeg kender mange af dem, er særdeles fast. De har ydermere en moral, som i mine øjne er væsentlig højere end den, der vel nok er gennemsnittet i den danske befolkning. Vi har herhjemme trosfrihed indtil den dag, da denne tro altså volder samfundet en lille smule besvær.

Det, der er sagt heroppe fra talerstolen om, at det er vanskeligt at undgå, at nogle smutter igennem, det holder ikke. De mennesker, der er tilknyttet Jehovas Vidner, begynder på det i en meget ung alder, gør et stort arbejde, lever op til deres mål på en helt anden vis end de mennesker, der ellers tilslutter sig en eller anden trosretning. Jeg vil gerne med disse ord indtrængende henstille til socialdemokratiet, der i dag tog klart afstand, at tage denne sag op til nyvurdering. Det drejer sig om 200-300-400 unge mennesker om året, som vi på denne vis straffer for livet, for tid og evighed, med en lang fængselsstraf. Det kan ikke være rimeligt. Her er virkelig et punkt, hvor vi bør følge svenskerne. Vi må vise, at vi har så meget storsind. Selv om der var 2 eller 3 eller måske 4 om året, der slipper med, som ikke burde, så må vi have så meget respekt for det enkelte menneske, at vi kan acceptere disse 3-4 stykker, simpelt hen for at